

ni si quod traditum est. Et Sextus a nihil ultra licere debere novitatis, quia nisi addi convenit vetustatis. & Coelestius b^r, ut definat inestere novitas vetustatem. Ambrosius edocet servandis pracepta majorum, nec haereditaria signacula rudi temeritate violantur. Legenda etiam Bernardi Epistola 10. Vincentius a^r, quem citavit, prolatore etiam Apostoli loco, de quo memini, scribit, quoniam novitatis recipere auctoritate declarari, non quam Catholicon, tempore vero haereticorum fuisse. Subiicit inductionem, & concludit, apud omnes tunc haeretici quos fo- lemne esse, & legitimum, ut propter somnus novitatis gaudent, ante quatuor iusta frumenta, & per oppositio- nes, acutissimis iusta frumenta, & per oppositio-

Acastigas apostoliam, dissidentiam, inobedientiam, vel exigens contraria virtus, & laetitiam, & ne tradidunt suos tamquam ieros, & ut pimplent. Non significantur recordari fecerit pristini, quod piperigat cum ipsius omittant Moyesen, & Prophetae contes idem inculcantes, & institutum ea de causa celebratum Patch festa a Deo ipsi. Quandiu plurius estimandum beneficium redemtionis a liberations de ferre inter peccati, diabolus carnis mundi proposita nobis possit esse tunc viventes, & cœlestisq[ue] beatitudinis? Huc tendunt Christiana feta, & agno immaculata iusta in misericordia sacrificio immolato, praetextaque ut in Christi membra faciamus. x

superiorum instituta violantur: dum reculcentur scipia
Patrium: dum convelluntur definita majorum: dum fel
intra lacrata atque incorrupta vetustatis castissimos: li
mites profane ac novelle curiositatis libido non conti
nit. At si quando res ferat: novis ut vocibus licetibus
pius & religiosa novitate: ut eam nominat Augustinus: ad res antiquas & ante incognitas vulgo: significandas: i
erit: quod aut Lyriensis dicendo non dicantur
noya. Hec pro antiquitate divina contra sacrilegiam: pro
vero ad virtutis animalium cultum: non ut nos Deum recens no
bis: nec adoramus Deum alienum: & novatores prorsus
antiquorum. De hoc argumento nonnihil Magalassius
noster in postremo prioris ad Timotheum caput Epit
hole: & Julius Calvinus Veteracaffensis in collectione
tractatuum lex: quas prescriptiones intercepit: & por
tis illustravit: tum aliorum: tum propriis.
quia mandata sunt a deo: labia Dei asperante nobis
et annuntiata: laudem ejus et quam repletus erat laude cantans
gloria Dei: qui vocari potest infractio laudis divinae
in ore nostro: ita. Ut ferè declarans h. Latini de confes
sione: & amio vere Dei. Tunc inquit Cairodorus
(quod bene notent viri religiosi: ut spirituales frequen
tent sermones) sensus spirituali gratia repletus: quando in laudes Domini os dilatatus est cognoscere. Similiter
citer fenus est: ut quod etiam ait Origenes: amplius ac
largiter petas: & quasi ad cibum copiolium famelicens be
ne per pandas. Et vnde sicut avarus: illi: et regis avarus
rapto: solet avarus: si quia vales petere: pete: & plus exhibe
rebo: quam petas. Unde Paulus h. Deum affectis portem
omnia fructus: spernabundanter quam petimus: aut insuffici
mus. Demonstrat h. Chrysostomus exemplis: aitque
quid es Dei mos est vincere ac: arvense: petitiones
et

quum Dominus per Prophetam dicas, apripi taum. & implobo id ipsum mihi ut etiam expertum quoniam distis.
et apripi: & etriatia nescio quicq. Memini legere in Chro-
nico quod si idiotam sciret nescio qm, quoniam simpliciter
Francesi at illis circumstantibz quid piam deo
loqueretur obtemperare possit, pidi & aduentur uique ad
miraculum regnare. Vnde

Ego enim vossum Domini sum vobis. ¶ Particulam ztologiæ, quæ non est Hebreæ, nec apud Casiodorum perspicutata caufa LXX., suppleremus. Nil refert, quod Chaldaicæ sit numero plurali *deus vester*, & *eduxi vas*. Opponiunt aliqui *ego sum*, falsitatem Deorum recentius & alienorum, quasi si significet Deus *verum Deum eis*, dicatur: illud *Ego sum*, *sum in domini quoq; nō potest nominē*. Hugo timendum est, cuique debetatus omne oblationem, in *Dominum dñe*, non enim religio exhibeat, vel ut propter pronomen (*vobis*) amandus, * colendus, quia Deus int̄imandus quippe Dominus. Nō eadem plane vis in Hebreis *sum Ihesus Christus*, quod est proprium nomini Dei & **מָלֵךְ עָלָיו**: quod potius eum indicat ut *Judicem*.

Euthymius de negata fide, quodque, ut Joannes loquitur, *inf Deum non recuperans*. Quicunque divinitate vocata munere derelicto, (inquit ille libri de praedestinatione, & gratia citatus Auctor) ad impianum ruitus defluxerit per fidem, ipsis Dei gratia deferente, ad implendum quod voluerat. Quæla, subdit enim qui vocaverat, & vocando docuerat Deus, ut inde voce coniungiri; *& non audiuit populare mens vocem meam,*

Et Israhel nra intendit mibi.) Apt̄ respondent eadem nomina populi, & Israhel iis, qua erant verbi g. & rurum ponuntur Veri 1-4 & indicante justam indignationem cum

quibus orationis, ut datur sermo in aperteione sacerdotum, & Paulus exigitur
gloriorum orationes, ut ad euentum sic os hominis munus Dei
superem natura vestre requiruntur, scilicet quam affa-
tus est. Augustinus quidem sic explicat alibi hunc
occum, ut quavis nisi adiuvante Deo, sine quo nichil pos-
sumus facere, & non possumus aperte, ramen nos aperte-
rilius adjungere, ut operae nolite implieat cum il-
lud Dominus semper nos ostendit enim aliud illud esse pre-
parare cor h[ab]et aperte, nisi voluntate patere, & tamen
aperte voluntate a Domino in latib[us] aperte ab eodem k:
petre ita iubendo, ut nemo posit, nisi p[ro]le faciat

dujavano, non aliud esse os, ita ne hoc operari per le ho-
ni, aliud labia que Deus, denique Moys *Dicitur* dixit
apertis oris suum, & infrenante que debras loqui.
Institutioq[ue] perfingit q[ui]xlibetibus in Exodumi.
In aliis audire, falso, in aliis, Augustini, libo, de prae-
iudicione, & gratia, & hinc p[ro]p[ter]eitate, q[ui]d potest
facere arbitriu[m]. Origines unicus in hismodi Regno
omni homilia, et castissim illus ex Anna Cantico, & distac-
tis illis sicut initias mentis exponebant tropologicis de-
cata etiam ut patrem rejectum esse: ita ut licet sit ul-
tore, quod ait ap[osto]l[us]: Malachiam ex expoſtolo: *S[an]cto* p[re]pa[r]ato e[st] sum, ubi[us] boni mei? & si Domine rego sum,
ubi[us] ei timor meus? *Tam populus eius*, quam sis de Christi-
anis quoque malis intelligi possunt: qui redenti, &
deinde regnandi, ad regnum. Dium iuxta vul-
garem eph[es]iensem regnum Iesu christi. Hugo in propriis lai-
cos confidat non audientes vocem Domini, sed
v[er]e, qui regnacillit, in scel[er]at. claviger, et matrone
v[er]e, qui regnacillit, in scel[er]at. claviger, et matrone

pe, qui predictissimis; in stras clericos ad religiosos, qui audiunt quidem, & noverint eam, sheologiz etiam studentes, sed scientiam, & lucrum quaerunt, vel honorem, non Deum, & aliquam spirituale utilitatem. Quid Arguanus intendere iuste, & in corde tendere ad Deum intercepatur, peccatorum verò recedere à Deo, verè dicit, sed nunc grammatice. Illud melius, de tribus impedimentis audiendi Deum, & verbum ipsius cum fructu, que sunt discordia, avaritia, arrogantia, qui bus vitios laborabant. Hoc si, indicasse si latiss.

topiologiam tradit Parthenis Academie Cancelli. Philippius Greverus, ne quis oportet in Egypto, tunc quia ibi dilicet porci in tenebris quod appetitur: iubet Sapiens, ut aperturas ostendat, et si futurum panibus in qua non latian cibi Egypti, nec manna, nisi de ille gressu datur. Explicat huc filius. Os corporis modi implet buccula, os et desiderium capacitate quamq[ue] illus deus, & qui in fine plamini vocatur, adaptatur, & mel detrahit: maris enim statim inservit, & ex aqua, & terra aqua, & ignis materia combustibilis fit, illa rebus creat. De varia nitione illius for- mula, qua dictius os dilatari, esti psalmio 24. /

(v. 12.) Et non audivit populus meus vocem meam, & Israel non intendit mihi.

f. 13. Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, ibunt in adinventionibus suis.

Dum quid me quem retulit Propheta modū, Deus constellatū populo nō dicisti fructū, fineque quoniam is obēdere noluit, nec acq̄uiscere fermō illius ut idcirco laxatus velut frānis praecepit.

siverit, ac ruere in volvantes, & confusa sua , atque
iquid liberet, facere , quamvis vergeret ipsi in perni-
cione. Videbatur sibi Dei lege constituta tamquam cate-
chismus, vel coram . Symmachus , digna de coram apud eum
magistris docebat, dimicat igitur ex parte cordis eorum. Cal-
fidiorum in singulati, secundum desiderium cordis eorum.

*populus ille, nec ex animo sponteque serviebat: sed quidem simmō la penumō mūrurabat; seruitu
Dei existimabat, dicit ab antiqua duram nimis; propt
erius, etiam si nō.*

tedio quodam affectus Deus talium, & tam illibem servorum ac mancipiorum potius, permisit eos pro voluntati, atque deterioro donavit libertate, longe

dorius vinculus devinxit, ut veritas amissa lumen & due, ipsi fibi ipsi duces tacti per avia errorum, & cum currenter abrupta. Imitatus hunc locum Paulus ad Corinthus, 10. capitulo, 1. versico, sic dicit:

Ammaus (ait Apollinaris) **opinatur** id **xanthochroia**,
pictus;

Idem cum dimisi animo grata facere.
Verbum præterea ἔκπεσσα & ΠΥΡΗν asciendit, plus

Lorini in *Psal.* Tom. III. p. 3 impor-

Digitized by srujanika@gmail.com

do, & per vicacia magis exaggeratur, quom soleant fe-
ta ipsa cicurari, atque innescere prabito pabulo. Si
literaliter explanant Basilius. Theodor, Euthym, Ni-
cephorus, & quem citat Agellius, Eusebius, & Hugo, Ly-
cophorus, & Tertius, Riekelius, ali pluri, maxime recentes.
In Eisdem libro fecundo a hujus, & aliorum enu-
meratione beneficiorum à Levitis urgetus vehementer
Deus ad renovandam misericordiam, & commiseratio-
nem obseruitur in qua populus erat, in eis ipsa terra,
quae dederat patribus, & comedenter panem eis, & bona
ejus, & fanges, quas vidabant multipliciter resurrexerunt, que
fuerat Deus ipse in libro, & claret apocryphi, induxit haec eadem beneficia exprobris
facinoribus propter Eisdem. Utique benevolentia, inquit,
qui proficit uobis d. Subdit de magna, & agna, deq; ter-
ris pinguis. Nam premis etiam in populus, quid facias nobis
ad hoc quod tibi quis facies? eccl. non invenit res-
plerunt anima mea. Qui adspexit ait, non aliud quam my-
stificare carnem sonat, ad quam Dominus discipulos
hortabatur, dicens; Nisi comedetis carnem meam, &
michi, piis asexprobantes. Populus meus spissi fer-
tib; aut in quo contributus est respondere mihi, quia edens
in terra Egypti, parvus crassus, subtilis, & exerto
panis manu per defurum, & tu me eccidisti alioz, & si gel-
lis, & te poratis a qua uocis de peccato, & tu mea solle-
tico. Similis de concessa terra, quae laete flueret ac
melle, exprobatio extat ad Jeremiam, Baruch, Ezechie-
lem, quos indicavint in marginem.

Sensus my-
deum.

Mysticum locus exponitur ab August., & imitatoribus
eius, ut ad ipsa fragmenta sic sacramenta Eucharistiae, quia
immemor erant cibantur, ut Judas de peccato, lapidem
Christi, qui perire dicitur, & quia delinquentur quos mali-
dicit et Christus bucellam, fortis praeter sacramentum,
quod certe non erat in buccella, uolunt intelligere pe-
culiaris di benevolentiae signum, quod tuo prodiro ex-
hibuit. Valentini in altero fragmentum Eucharistiae, sed in
melle Sacramenta cetera considerat, & de petra lateris
Christi extracta. Pamphilus in melle Eucharistiae, in altero abundantiam temporalium bonorum. Haimo
interpretatur acipitem fragmentum de refectione, ac priu-
dore mysterio incarnationis, alioz qui gratias propterea
bus, mel de petra fortem doctrinam, quia mel est cibus

Difsergit, condit, mundata, seruat, citat, est; ope-
rata, ferant, flauum, flor, favi, ardo, apes,

Mellis pro-
prietates bo-
nes, & mala.

Malae qualitates ha-
bent, fastidit, puris nucis, igne nigritate;

Venit formam, humana, multiformum, flumans.
Euthymius accommodat ad Christum, Qui muta ha-
minum milia ciborum partibus, & potaver mellita doctrina
uiae ad securitatem. Prima de Eucharistia sacra-
mento allegoria magis recepta est, atque in officio cor-

poris Christi frequentata, tum recitando hunc psalmum
tonum, tum istum versiculum tapis, ut initio Psalmi
moni. Riekelius reddit utriusque membrum caualam qui
sacramentum hoc sub forma tritici panis institutum est
& melle de petra designatur dulcis effectus ejus, nempe
confitatio spiritualis, infuso gratia sacramentalis, impingario
mentum per meritum passionis, & sanguinis
Christi, qui vocatur petra. Arguanus, olim incogni-
tus, hunc cibum ostendit esse verum ad sustentationem
viatorum, electum ad impinguationem aridorum, foli-
dum ad confirmationem perfectorum, ab conditum ad
glorificationem beatorum. Prater tractatores psalmum
Hieronymi, & diuersitate ita hunc locum intellexit res-
ponsu apocryphi, induxit haec eadem beneficia exprobris
facinoribus propter Eisdem. Utique benevolentia, inquit,
qui proficit uobis d. Subdit de magna, & agna, deq; ter-
ris pinguis. Nam premis etiam in populus, quid facias nobis
ad hoc quod tibi quis facies? eccl. non invenit res-
plerunt anima mea. Qui adspexit ait, non aliud quam my-
stificare carnem sonat, ad quam Dominus discipulos
hortabatur, dicens; Nisi comedetis carnem meam, &
michi, piis asexprobantes. Populus meus spissi fer-
tib; aut in quo contributus est respondere mihi, quia edens
in terra Egypti, parvus crassus, subtilis, & exerto
panis manu per defurum, & tu me eccidisti alioz, & si gel-
lis, & te poratis a qua uocis de peccato, & tu mea solle-
tico. Similis de concessa terra, quae laete flueret ac
melle, exprobatio extat ad Jeremiam, Baruch, Ezechie-
lem, quos indicavint in marginem.

Sensus my-
deum.

Mysticum locus exponitur ab August., & imitatoribus
eius, ut ad ipsa fragmenta sic sacramenta Eucharistiae, quia
immemor erant cibantur, ut Judas de peccato, lapidem
Christi, qui perire dicitur, & quia delinquentur quos mali-
dicit et Christus bucellam, fortis praeter sacramentum,
quod certe non erat in buccella, uolunt intelligere pe-
culiaris di benevolentiae signum, quod tuo prodiro ex-
hibuit. Valentini in altero fragmentum Eucharistiae, sed in
melle Sacramenta cetera considerat, & de petra lateris
Christi extracta. Pamphilus in melle Eucharistiae, in altero abundantiam temporalium bonorum. Haimo
interpretatur acipitem fragmentum de refectione, ac priu-
dore mysterio incarnationis, alioz qui gratias propterea
bus, mel de petra fortem doctrinam, quia mel est cibus

Difsergit, condit, mundata, seruat, citat, est; ope-
rata, ferant, flauum, flor, favi, ardo, apes,

Mellis pro-
prietates bo-
nes, & mala.

Malae qualitates ha-
bent, fastidit, puris nucis, igne nigritate;

Venit formam, humana, multiformum, flumans.
Euthymius accommodat ad Christum, Qui muta ha-
minum milia ciborum partibus, & potaver mellita doctrina
uiae ad securitatem. Prima de Eucharistia sacra-
mento allegoria magis recepta est, atque in officio cor-

Allegoria.

1. Eccl. 10. 4.

2. Matt. 26.
3. Matt. 26.
4. Matt. 26.
5. Matt. 26.
6. Matt. 26.7. Matt. 26.
8. Matt. 26.
9. Matt. 26.10. Matt. 26.
11. Matt. 26.

12. Matt. 26.

13. Matt. 26.

14. Matt. 26.

15. Matt. 26.

16. Matt. 26.

17. Matt. 26.

18. Matt. 26.

19. Matt. 26.

20. Matt. 26.

21. Matt. 26.

22. Matt. 26.

23. Matt. 26.

24. Matt. 26.

25. Matt. 26.

26. Matt. 26.

27. Matt. 26.

28. Matt. 26.

29. Matt. 26.

30. Matt. 26.

31. Matt. 26.

32. Matt. 26.

33. Matt. 26.

34. Matt. 26.

35. Matt. 26.

36. Matt. 26.

37. Matt. 26.

38. Matt. 26.

39. Matt. 26.

40. Matt. 26.

41. Matt. 26.

42. Matt. 26.

43. Matt. 26.

44. Matt. 26.

45. Matt. 26.

46. Matt. 26.

47. Matt. 26.

48. Matt. 26.

49. Matt. 26.

50. Matt. 26.

51. Matt. 26.

52. Matt. 26.

53. Matt. 26.

54. Matt. 26.

55. Matt. 26.

56. Matt. 26.

57. Matt. 26.

58. Matt. 26.

59. Matt. 26.

60. Matt. 26.

61. Matt. 26.

62. Matt. 26.

63. Matt. 26.

64. Matt. 26.

65. Matt. 26.

66. Matt. 26.

67. Matt. 26.

68. Matt. 26.

69. Matt. 26.

70. Matt. 26.

71. Matt. 26.

72. Matt. 26.

73. Matt. 26.

74. Matt. 26.

75. Matt. 26.

76. Matt. 26.

77. Matt. 26.

78. Matt. 26.

79. Matt. 26.

80. Matt. 26.

81. Matt. 26.

82. Matt. 26.

83. Matt. 26.

84. Matt. 26.

85. Matt. 26.

86. Matt. 26.

87. Matt. 26.

88. Matt. 26.

89. Matt. 26.

90. Matt. 26.

91. Matt. 26.

92. Matt. 26.

93. Matt. 26.

94. Matt. 26.

95. Matt. 26.

96. Matt. 26.

97. Matt. 26.

98. Matt. 26.

99. Matt. 26.

100. Matt. 26.

101. Matt. 26.

102. Matt. 26.

103. Matt. 26.

104. Matt. 26.

105. Matt. 26.

106. Matt. 26.

107. Matt. 26.

108. Matt. 26.

109. Matt. 26.

110. Matt. 26.

111. Matt. 26.

112. Matt. 26.

113. Matt. 26.

114. Matt. 26.

115. Matt. 26.

116. Matt. 26.

117. Matt. 26.

118. Matt. 26.

119. Matt. 26.

120. Matt. 26.

121. Matt. 26.

122. Matt. 26.

123. Matt. 26.

124. Matt. 26.

125. Matt. 26.

126. Matt. 26.

127. Matt. 26.

128. Matt. 26.

129. Matt. 26.

130. Matt. 26.

131. Matt. 26.

132. Matt. 26.

133. Matt. 26.

134. Matt. 26.

135. Matt. 26.

136. Matt. 26.

137. Matt. 26.

138. Matt. 26.

139. Matt. 26.

140. Matt. 26.

141. Matt. 26.

142. Matt. 26.

143. Matt. 26.

144. Matt. 26.

145. Matt. 26.

146. Matt. 26.

147. Matt. 26.

148. Matt. 26.

149. Matt. 26.

150. Matt. 26.

151. Matt. 26.

152. Matt. 26.

153. Matt. 26.

154. Matt. 26.

155. Matt. 26.

156. Matt. 26.

157. Matt. 26.

158. Matt. 26.

159. Matt. 26.

160. Matt. 26.

161. Matt. 26.

162. Matt. 26.

163. Matt. 26.

164. Matt. 26.

165. Matt. 26.

166. Matt. 26.

167. Matt. 26.

168. Matt. 26.

169. Matt. 26.

170. Matt. 26.

171. Matt. 26.

172. Matt. 26.

173. Matt. 26.

174. Matt. 26.

175. Matt. 26.

176. Matt. 26.

177. Matt. 26.

178. Matt. 26.

179. Matt. 26.

180. Matt. 26.

181. Matt. 26.

182. Matt. 26.

183. Matt. 26.

184. Matt. 26.

185. Matt. 26.

186. Matt. 26.

187. Matt. 26.

188. Matt. 26.

189. Matt. 26.

190. Matt. 26.

191. Matt. 26.

192. Matt. 26.

193. Matt. 26.